ג א מיי' פ"ח מהל' פסולי המוקדשין הלכה ז:
ד ב מיי' שם הל' ט:
ה ג מיי' שם הל' יא:
ו ד מיי' שם הלכה ב:

מסורת הש"ס

שתים לזו ושתים לזו, שלש לזו ושלש לזו, עשה: כולן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול כולם למטה מחצה כשר ומחצה פסול, חצים למעלן וחצים למטן את שלמעלן מחצה כשר ומחצה פסול, ואת שלמטן מחצה כשר ומחצה פסול:

ב אחת לזו ושתים לזו ושלש לזו ועשר לזו ומאה לזו עשה כולם למעלה מחצה כשר ומחצה פסול, כולן למטה מחצה כשר ומחצה פסול, חציה למעלן וחציה למטן המרובה כשר [א] זה הכלל: כל מקום שאתה יכול לחלוק את הקינים שלא יהיו משל אשה אחת בין למעלן בין למטן מחצה כשר ומחצה פסול (ב) ובמקום שאין אתה יכול לחלוק את הקינים עד שיהו משל אשה אחת בין למעלן בין למטן המרובה כשר:

ג [ב] חטאת לזו עולה לזו עשה כולן למעלן מחצה כשר ומחצה פסול, כולן למטה מחצה כשר ומחצה פסול, חציה למעלן וחציה למטן שתיהן פסולות שאני אומר חטאת קריבה למעלן ועולה למטן:

ד [ג] חטאת ועולה (א) סתומה ומפורשת עשה: כולן למעלן מחצה כשר ומחצה פסול, כולן למטן מחצה כשר ומחצה פסול, [ג] חציה למעלן וחציה למטן אין כשר אלא סתומה והיא מתחלקת ביניהן:

ה [ד] חטאות שנתערבו בחובה אין כשר אלא מנין חטאות שבחובה,

שתים לזו ושתים לזו כו'. נתערב שזה בשזה אפילו בנמלך יש להכשיר הא' כיון שהן סתומות ויעשה קן ראשון אחת למעלה ואחת למטה והקן האחד ימות ויתנו א] ביניהן אבל אחת לזו ושתים לזו שאמרנו למעלה המועט כשר ב] כיון דלא נמלך המרובה כשר כיון שעשה חליין למעלה וחליין למטה את של מעלה מחצה כשר ומחצה פסול כיון שעשה קן שלם למעלה וכיון שקינין אלו לשתי נשים יביאו קן אחד בשותפות ויתנו ביניהן אי משל ראשון עולה נצאה תהא באחרונה חטאת נצאה או איפכא ודוקא (ב) קן שלם למעלה אבל אם חלק הקינין פרידה אחת למעלה ופרידה אחת למטה הכל כשר שאני אומר עולה למעלה וחטאת למטה שהקינים מתפרשות בעשיית כהן: אחת לזו ושתים לזו ושלש לזו ועשר לזו ומאה לזו כו'. אפירקא קמא קאי דקאמר לעיל המועט כשר והשתא קאמר כשחליין למעלה וחליין למטה המרובה כשר כיון שלא נמלך ועתה אפרש כילד המרובה כשר שהרי מאחת לזו ושתים לזו אותו קן של אשה אחת עשה למעלה ומפריס קינין של אשה אחרת עשה פרידה ג] [אחת] למעלה ונשארו שלש פרידין למטה הרי כשר שני עולות למעלה ושני חטאות למטה הרי שני קינים כשרים ושלישי פסול וזהו המרובה כשר וכן שנים לזו ושלשה לזו מן השנים קינין ד] יש ארבעה פרידין למעלה ועוד לקח פרידה אחת מן השלשה קינין הרי חמשה פרידין למעלה וכן חמשה פרידין למטה מן החמשה פרידין למעלה יש שלשה עולות כשרות ושל מטה שלשה חטאות הרי ג' קינין כשרים וזהו המרובה כשר ומיהו עשר לזו ומאה לזו אינו יכול למטה בזה הענין ה] [לפי שהן זוגים וצ"ל דהא דתנן המרובה כשר אינו קאי אלא] על אחת לזו ושתים לזו וכו' שאינן זוגות ו] איידי דתנא לעיל בכהאי גוונא המועט כשר ז] תנא כהאי גוונא המרובה כשר באינו נמלך ח] מיהו אמת הוא שהמרובה כשר שאין פוסל מהם אלא עשרה קינין במאה וי' קינין כי שמא העשרה קינין של אשה אחת למעלה ונפסלו החטאות או כולן למטה ונפסלו העולות ועל כרחך עשרה קינין שלמין פסולין ובלא הוקבעו כל אחד לאשה אחת מיירי אבל המאה כשרים מאחר שהן סתומות שחליין של מעלה עולות וחליין של מטה חטאות ולי נראה שהאשה שהביאה מאה צריכה עוד להביא עשר חליין עולות וחליין חטאות ט] כשנעשו נ"ה למעלה ונ"ה למטה שמא העשר של אשה אחרת נעשו כולם למעלה ואין לאשה שהביאה ק' למעלה כי אם מ"ה וצריכה עוד להביא ה' או שמא למטה נעשו ולא נשאר לאשה שהביאה ק' כ"א מ"ה וצריכה עוד להביא ה' למטה: זה הכלל כל מקום שאתה יכול לחלוק הקינין ולא יהו משל אשה אחת בין למטה בין למעלה מחצה כשר ומחצה פסול. כלומר שקן אשה אחת אינו נחלק לשנים אלא קן אשה שלם למעלה וקן אחרת למטה וכל מקום שאין אתה יכול לחלק את הקינין כגון אחד לזו ושנים לזו ושלשה לזו שאינן זוגות וצריך לחלקן קן אחת פרידה אחת למעלה ופרידה אחת למטה המרובה כשר כדפרישית: חטאת לזו ועולה לזו כו'. הא נמי קאי אהדתני לעיל במה דברים אמורים בכהן נמלך כו' וקאי אפירקא קמא דקתני עולה שנתערבה בחטאת וחטאת שנתערבה בעולה אפילו אחד בריבוא ימותו וזהו בנמלך אבל לא נמלך על תערובתו ועשה קן שלם למטה מחצה כשר ומחצה פסול ואשמועינן דאע"ג דאי אתי לאימלוכי אמרינן ליה לא תקריב כדקתני ימותו השתא דלא נמלך אמרינן י] שכל אחד ואחד נעשה כדין וכשר לאפוקי מדרבא דאמר בפרק התערובות (זבחים עג:) השתא דאמור רבנן לא תקריב אי מקריב לא מרצה כדמפרש התם: חטאת ועולה סתומה ומפורשת עשה שתיהן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול חליין למעלה וחליין למטה אין כשר אלא סתומה ומתחלקת ביניהן. הכי גרס להו יא] פירוש רש"י בפרק חטאת העוף (זבחים דף סז:) יב] הכי שתי נשים שלקחו שלשה קינים בעירוב זו צריכה עולה וקן שלם אחד לחטאת וא' לעולה דהיינו שתי עולות וחטאת וזו צריכה שתי חטאות ועולה ופירשו אחד מן הקינין פרידה אחת עולה לזו ופרידה חטאת לזו ואחד מן הקינין הניחו סתומה ולא פירשו איזו פרידה חטאת ואיזו עולה והשלישית פירשו איזו חטאת ואיזו עולה אבל [שמות] בעלים לא נתפרשו הרי חטאת לזו ועולה לזו וקן סתומה וקן מפורשת וצריך להקריב שני קינין הללו סתם על שתיהן העולות למעלה וחטאות למטה ועולה לזו וחטאת לזו וצריך להקריב לשם בעלים והטעם לכהן עשה כולן למעלה ס' חליין למעלה כו' אין כשר בכולם אלא קן סתומה דהי מינייהו דעבד עולה וסי מינייהו דעבד חטאת כשרה כיון שכל קן יג] היה בפני עצמו ומתחלקת ביניהן הואיל ובעירוב לקחו האחת יצאת ידי חטאת ואחת יצאת ידי עולה ויקחו עוד קן ביניהן ויקרבו בתנאי אם עולה ראשונה לרחל וחטאת ללאה תהא בקן שניה זו עולה ללאה וחטאת לרחל ואם חילוף כך פי' רש"י בזבחים דגרסינן וסתומה בוי"ו ובשלש קינין מיירי. והרב רבינו אברהם יד] פירש דגרסינן חטאת ועולה סתומה ומפורשת כלומר בשני קינין שאחת סתומה ואחת מפורשת ונתערבה סתומה במפורש' עשה שתיהן למעלה וכו' חליין למעלה אין כשר אלא סתומה פירוש שיעור סתומה עולה וחטאת מן הסתומה ומפורשת והשתא מיירי שפירש בתערובת ומתחלקת ביניהן פירוש שהעולה לשתיהן פי' שכמו שיש ספק פסול לזו כך יש לזו שאע"פ שלבעלת הסתומה יש אחד מהן כשר ממה נפשך ולבעלת המפורשת אמת שניהן פסולין מ"מ יתנו ביניהן ויביאו קן ותאמר בעלת הסתומה אם שלי כולו כשר ושלך כולו פסול קן זה יהא כולו שלך ואם אחד משלי כשר שכולו נעשה למעלה או כולו למטה טו] או שלך אי אפשר שלא יהא א"ח כשר יהא הקן הזה חליו שלי וחליו שלך: חטאות שנתערבו בחובה אין כשר אלא מנין חטאות שבחובה. כלומר למעלה שנינו בפ"ק דאין כשר אלא מנין חטאות שבחובה ועתה רוצה לומר שבאותו מנין יש חילוק שפעמים שעולה המנין למחצה כשר ומחצה פסול ופעמים שעולה אותו המנין לפחות ממחצה והשתא מפרש ואזיל כילד חובה שנים בחטאת מחצה כשר ומחצה פסול פירוש בקיני חובה שיש בהם כפלים בחטאת כגון שקרב מהן עולה אחת טז] ושני חטאות נשתיירו בשני קינין מחצה כשר ומחצה פסול שעולה שנשארה לא יוכל להקריב כי שמא זהו שנקבע לחטאת וחטאת המעורב לא יוכל להקריב עולה כי אולי הוא גוזל העולה שנשאר ועל כן לא יקרב אלא שני חטאות וחטאת המעורב והעולה פסולין הרי לך מחצה כשר ומחצה פסול: א) חטאת שנים בחובה מנין שבחובה כשר. פירוש אחטאת שנתערבה בחובה קאי וקאמר חטאת שנים בחובה (ג) שקרבה חטאת אחת מן השני קינים ושתי עולות וחטאת אחת נשתיירו הרי ארבעה פרידין עם חטאת המעורב ואינו יכול להקריב שתי עולות כי שמא יקח החטאת המעורב וגם שתי החטאות לא יקריב כי שמא יקח אותו שנקבע לעולה על כן לא יקריב אלא חטאת אחת הרי עולה לפחות ממחצה אותו מנין שבחובה וכן כה"ג תפרש הבבא שאחריה דוכן עולה שנתערבה בחובה ונראה פירוש רבינו יצחק בר יז] אשר

א) עיין נע"ג

שיטה מקובצת א] ביניהן היינו דוקא אם עשה נ"כ בלא המלכה חצי למעלה וחצי למטה בקן האחר יתנו ביניהם אבל אם עשה כולן למעלה העולות כשרים והחטאות פסולים ולחצי אחר אין תנאי ושיתוף מועיל אלא כל אחת תביא חטאת וכן אם עשה כולן למטה החטאות כשרים והעולות פסולים ותביא כל אחת עולה לשון הראב"ד: ב] כשר הבא כיון: ג] פרידה אחת למעלה: ד] קנין עשה ארבעה תיבות יש נמחק: ה] הענין לפי שהן זוגות וצ"ל דהמרובה כשר דתנן במתניתין אינו חוזר אלא: ו] זוגות ואיידי דתנא: ז] כשר ותנא נמי כהאי: ח] נמלך ומיהו אמת הוא אף בעשר לזו ומאה לזו שהמרובה: ט] חטאות שכשנעשו נ"ה: י] אמרינן שאחד מהן נעשה תיבות שבא"א נמחק: יא] להו רש"י תיבת פירוש נמחק: יב] העוף ופירש הכי: יג] קן וקן היה: יד] אברהם בר דוד פירש חטאת תיבת דגרסינן נמחק: טו] למטה א"כ שלך תיבת או ל"ש: טז] אחת ותשתיירו שני חטאות ועולה אחת בשני: יז] בר אברהם תיבת אשר נמחק:

פי' הראב"ד

ב דמי היפה שבהן ממין זה חטאת ובדמי היפה ממין זה עולה ויפסידו הבעלים המותר מביתו אבל בעוף א"א שאין לעוף פדיון שלא נאמר פדיון בפרשה אם בחוקותי לפסולי המוקדשים אלא לבהמה בלבד דתניא בספרא ומייתינן לה במנחות פ' המנחות והנסכים ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' והעמיד את הבהמה וגו' והעריך בבעלי מומין שפדו הכתוב מדבר או אינו אלא בבהמה טמאה ממש כשהוא אומר לטמא אם בבהמה הטמאה ופדה בערכך הרי בהמה טמאה אמור כו': חטאת שנתערבה בחובה אין כשר אלא במנין חטאות שבחובה וכן עולה שנתערבה בחובה אין כשר אלא במנין עולות שבחובה בין שהנדבה מרובה והחובה מועטת בין שהחובה מרובה והנדבה מועטת בין ששתיהן שוות פי' חובה זו היא קן סתומה של זבה או של יולדת או של שאר מחוסרי כפרה שלא נתפרשו איזו לחטאת ואיזו לעולה בלקיחת בעלים ועכשיו הם מתפרשות בעשיית כהן. והנדבה האמורה כאן היא העולה האמורה כאן וה"ה שהיה יכול לומר כן בחטאת ויאמר כן שהחובה מרובה וחטאת מועטת כו' אלא לפי שחטאת גם היא חובה לא יתכן לשומע להפריש בין חטאת לחובה ולפי' סידר משנתו בעולה נדבה שנתערבה בחובה שיש בה חטאת ועולה: נחזור לפרש משנתינו חטאת העוף שנתערבה בקן אחד סתומה של חובה הרי יש כאן שתי חטאות ועולה אחת אינו יכול להקריב מאלו השלש פרידין אלא חטאת אחת שהיא מנין חטאת שבחובה שהחובה אין בה אלא חטאת אחת בקן אחת ואותה החטאת ראשונה קרבה ממה נפשך בין שהיא חטאת המתערבת בין שהיא אחת מן הקן הרי ראויה להקריב הראשונה לחטאת אבל השתי פרידות הנשארות אינו (חייב)(יכול) להקריבן לא חטאת ולא עולה שכשיבא להקריב אחת מהן חטאת שמא השנית של קן היא וכיון שמשך אחת מהן לחטאת השניה מאיליה היא נקבעת לעולה ואם בא להקריב עולה שמא החטאת שנתערבה היא הלכך ה"ל ספק חטאת שנתערבה בעולה וימותו וכן עולה ידוע שנתערבה בחובה אין כשר להקריב אלא עולה אחת שיקריב ראשונה והוא על הדרך עצמו שפי' לחטאת עכשיו פירשנו בעולה אחת שנתערבה בקן אחת סתומה שהעולות שבהן אינן אלא אחת כמו הנדבה המתערבת והו שתיהן שוות ששנינו במשנתינו ואם היו הקינין הסתומות שתים ועולת נדבה המתערבת אחת הרי עולת החובה מרובות על עולת הנדבה ויכול להקריב מהן שתי העולות כמנין עולות החובה ממה נפשך והג' פרידין הנשארים ימותו מפני שיש בהן

פי' הרז"ה

דקביעה וה' בדלות זב וזבה ונזיר שנטמא בקביעה יולדת ומצורע ושמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו בדלות אבל בעשירות מביאין בהמה ולא עוף חוץ מן היולדת שמביאה בעשירות בהמה ועוף כאחד: מתני' איזהו נדר האומר הרי עלי עולה שיש לו לקיים מה שהוציא בשפתיו ואני קורא עליו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה שכל מה שיצא מפיו יש עליו לקיים מה שאין כן בנדבה שכיון שאמר הרי זו עולה אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט וכל היכא דאיתיה בי גזא דרחמנא איתיה וכן לשון נדבה לשון מתנה ועל זה נקרא שם הנדיב נדיב על שם מתנותיו לא על שם נדריו: פיסקא מה בין נדרים לנדבות וכו' מנא הני מילי דתנו רבנן ונרצה לו לכפר עליו ר"ן אומר את שעליו חייב באחריותו ואת שאין עליו אין חייב באחריותו כדאיתא במגילה פ"א: ב חטאת שנתערבה בעולה. פי' חטאת מועטת בחטאת מרובה ימותו כולן ולא אמרינן נכבשינהו דניידי דבקדשים גזרו גזרה משום קבוע ולא הלכו בקן אחר הרוב ואע"ג דפירש ופריין אין להם אלא בבהמה: מתני' חטאת שנתערבה בחובה. פי' הוא קן סתומה אין כשר אלא מנין חטאות שבחובה לפי שבתחלה אינו יכול להקריב ולאחר שהקריב מנין חטאות שבחובה אני אומר כי כולן מן החובה היו ונתפרש הנשארים מן החובה כנגדן לעולות ובתוכן החטאת המעורבת ושוב אינו יכול להקריב לא חטאת ולא עולה שהרי כולן מפורשות והוו להו חטאת שנתערבה בעולה וכן עולה שנתערבה בחובה כולה על הדרך הזה מתפרשה ובודאי שכל משנתינו בנויה ושנויה על העיקר הזה שהקינין מתפרשות בעשיית הכהן המחצה מהם משום אחד לשם חטאת או לשם עולה ונתפרש גם המחצה הנשאר כנגד המחצה העשוי זה הוא הדרך לכל משנתינו ולפי שאמר עולה שנתערבה בחובה ושמע שהחובה מרובה והנדבה מועטת כי ההיא דמתני ליה רב יחזקאל לרמי בריה התשרפין בנסקלין ואהדריה רב יהודה לפיכך בא לפרש ולומר שכן ה"ה כשהנדבה מרובה והחובה מועטת או שתיהן שוות בכולן דין; א' הוא שמנין עולות שבחובה קרבות והשאר מתות ואיידי דסליק מינה מפרש לה ותנא ילפינן לחטאת שנתערבה בחובה וברישא איידי דתנא חטאת שנתערבה בחובה דלא מתני לה בלישנא אחרינא תנא נמי עולה שנתערבה

פירוש הרא"ש

ישאירו אותן עד שנה הבאה ומשני משום דצריך להביאם מתרומה חדשה לשנה הבאה תינח שעיר שבא משל ציבור פר שבא משל כה"ג מאי איכא למימר גזירה פר אטו שעיר ופריך משום גזירה ימותו אלמא א) דל"א גזירה במיתת קדשים ומיהו ר"ת דשאני התם דלית ליה תקנתא ברעיה שילכו פריך (שם ב) גזירה שימותו אם רתוי לגזור לפסלן מהקרבה די להם שיגזרו עליהם רעיה למה אמרו שימותו אבל עופות דלית להו פדייה כיון שפסולים להקרבה ע"כ ימותו ומיהו קשה דלשכתן גם בבהמה שגזרו מיתה אע"ג דאית ליה תקנתא ברעיה ביומא [שם:] דקאמר שמא יאמרו כגורל קובע משנה לחברתה ולא פריך משום גזירה ימותו כדפריך בתר הכי וכן בפסחים [דף עג.] ג) דקאמר גזירה לאחר ניתק אטו קודם ניתק. ותי' הר"י מאורלינ"ש דגזירה פר אטו שעיר קחשיב מילתא גזירה רחוקה ואין ראוי לגזורה: פרח וחזר. י"מ דבך פריחה שניה לא קיימא אראשונה ושניה דהא כבר אין להם כלום והוי ליה פרח מבין המתות לכולן וימותו. וליתא דכיון דאילו קרבנות ד) מחמת ספק תערובת לא חשיבי חטאות המתות לפסול האחרים בתערובתן דה"ל ספק ספיקא. (ד"ה המיסית) [דהחמישית] וששית ושביעית היאך קרב מהן יותר מגוזל אחד ה) שמא כל קן הראשונה מעורבת בהן וכשהקריב חטאת א' שמא היה מקן הראשונה ונקבע השני לעולה או אם הקריב עולה נקבע הב' לחטאת: השלישית והרביעית אין להם כלום. כי שמא ימצאו מהן ד' פרידין ו) וקרבן במקום אחר או חטאה או עולה. הילכך אינו יכול להקריב מהרביעית לא חטאה ולא עולה שלא יוסף על ד' חטאות או על ד' עולות: החמישית יש לה אחת והששית יש לה ב'. אבל לא עלה לה [יותר] דשמא מקינין האחרות הם. ומה שהחמישית הפסידה בחזרה שממנה לד' משום גזירה הוא כדפרישית לעיל: והשביעית יש לה תמש. כי אינה מפסידה מפריחה לחוכה אלא במוירקן ממנה: פרח וחזר. הרי בכל אחת ספק ו' גוזלות ממקום אחר. לכן נפסלו ז) ג' קינין ונשארו לה ד'. ומאותן ד' עלה לה לקן ה' בודאי. וג' האחרים היכא לספוקי שמא ג' ח) הוא קרבה אותן חטאות או שמא עולות. ומשום גזירה נמי מפסידה אע"פ שכל קדמיה אין להם כלום: וי"א שביעית לא הפסידה כלום. בפריחה אחרונה דאין לגזור השתא משום אחרונה ט) דכיון דכל קדמיה מתות לא שייך למיגזר מידי: ואם פרח מבין המתות לכולן ימותו. פי' מבין המתים דעלמא אבל כך דהכא לא הוה אלא ספק בעלמא כדפרישית. והנך בעלי התערובות יש מהן חייבת קרבן ודאי ויש מהן קרבן ספק. את שחייבת קרבן ודאי תביאנה. ולא שחייבה בספק תזוגה להביא יחד ולהסתום. ולא שאינה עולה אלא בת זיווגה כל העולות בספק תביא ויתנה בעולה נדבה וחטאת אינה מביא על כל ספיקות: ד קן סתומה פי' קן סתומה שלא נתפרש זו חטאת וזו עולה. וקן מפורשת אחר שנתפרש זו חטאת וזו עולה. ופרח גוזל מקן סתומה לתוך המפורשת. ועי"ז שפרח לתוכה גוזל [נכרי] נתבלבלו המפורשת ואינו מכיר עתה איזה החטאת י): יקח זוג לשני. ואלו השלשה ימותו דחטאת ועולה מעורבות יחד. ואם חזר אחד מתוך שלשה לקן ראשונה כ): או שפרח מן המפורש ראשון לסתומה ואינו מכיר הנשאר. אם הוא חטאת או עולה: כולן ימותו. שאינו יודע אם עולה נתערבה בקן חובה ויקריב מנין עולות שבקן חובה ל): ה חטאת מכאן. פי' מצד אחד יש חטאת ומצד א' יש עולה. והאמצעית קן סתומה. ופרח מקינין סתומה גוזל לכאן וגוזל לכאן. לא הפסידה כלום באותן התערובות. כי הכהן יקבע אותן שהלכו אצל החטאות לחטאות ואותן שהלכו אצל עולות לעולות: חזר לאמצע. אחד מכאן ואחד מכאן או שחזר קן אחר לאמצע ואינו ידוע אם מצד א' חזר או מצ' לצדדין חזר: ימותו. דספיקא לחומרא: חזר ופרח מן האמצע לצדדין. כ"ג ומה שכתוב במשניות או שפרח א"א לפרשו דאילו פרח תחילה מן האמצעי לצדדין כבר שנינו דלא הפסיד כלום. והראב"ד פי' חזר לצד אחד ואין אם יודעים לאיזה חזר או שפרח מן האמצעי לצ' לצדדין וזו ואצ"ל זו קתני: אין מבילין. פי' אין מבילין תורין כנגד בני יונה דכתיב שני תורים או שני בני יונה אחד לחטאת ואחד לעולה אבל לא תור ובן יונה אחד לחטאת וא' לעולה: תבפול והביא עולתה תור. להביא ממין החטאת ואם לא הקטיר הראשונה תולה לבית השרפה. ולא מבעיא הביאה חטאתה תחילה דאפילו לבן עזאי הולכים אחר הראשון. אלא אפילו הקריב הכהן את העולה תחילה אפ"ה הולכין אחר החטאת. ובספרא [פ' תזריע ספ"ד] דרש לה אחד לעולה ואחד לחטאת וכפר מכאן אמרו אשה שהביאה כו' מדסמוך כפרה לחטאת משמע שהוא עיקר והכל הולך אחריה. משמע דאם הביאה חטאתה ממין עולתה אין צריכה להביא עולה אחרת אע"פ שהקריבה עולתה קודם חטאתה וקשה בפ' תמיד נשחט [דף נט.] אמרינן זה בנה אב שכל החטאות קודמין לעולות הבאין עמהן ומשמע דאפילו בדיעבד מדאיצטריך לשניי שאני עולת מצורע דרחמנא אמר והעלה שכבר עלה ולדיעבד מייתי ליה השתא ותירץ הר"ר חיים דה"ה בעלמא נמי כשר בדיעבד והא דאיצטריך קרא במצורע מ) שם דכתיב ביה הוייה זאת תהיה תורת כדאמרינן פ"ג דמנחות [דף יט. כו.]: אשה שהביאה חטאתה

עיר קינו א) צ"ע דלא גזרו גזירה: ב) צ"ע למה גזרו גזירה: ג) לשון הרא"ש ליתא בשום [illegible] ובשום מקום וצ"ל כמו [illegible] בפסחים גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה: ד) אינן קריבות רק מחמת כו' כצ"ל: ה) לחטאת וגוזל אחד לעולה שמא כו' כצ"ל: ו) צ"ע [illegible] וקריבין: ז) פי' קינין של השנים ומן השביעים ספק ג' גוזלות במקום אחר לכן נפסלו ג' קינין כצ"ל: ח) גוזלות מהם הם [illegible] שמא היא קרבה כצ"ל: ט) צ"ע וכיון: י) ואיזה העולה: כ) בלשון [illegible] זוג לשני להשלים קן לראשונה [illegible] ימותו: ל) או אם החטאת נתערבה ויקריב מנין החטאת שבחובה ולכך כולן ימותו מספקא כצ"ל: מ) צ"ל משום:

הגהות הב"ח (א) גמ' חטאת ועולה וסתומה כו' זהו גירסת רש"י: (ב) מפרש ד"ה שתים כו' ודוקא עשה קן שלם למעלה: (ג) ד"ה חטאת שנים וכו' שנים בחובה כגון שקרבה וכו' ר' יצחק בר אשר שפירש וחובה וכו' אלא ד' החטאות חטאת שנים: